

Especials > FONS ÀUDIO

La línia de programes *Especials* acull propostes d'artistes i comissaris relacionats d'una manera o altra amb la programació del Museu i la Col·lecció MACBA. FONS ÀUDIO és una sèrie documental des de la qual artistes de la Col·lecció MACBA parlen en primera persona de la seva obra.

Continguts del PDF:

- 01. Sumari
- 02. Enllaços relacionats
- 03. Crèdits
- 04. Llicència

Producció: Violeta Ospina. **Documentació y guió:** Loli Acebal.
Entrevista: Loli Acebal, Ricardo Cárdenas, Txe Roimeser i Anna Ramos.

FONS ÀUDIO #55

Núria Güell

La pràctica artística de Núria Güell (Vidreres, 1981) s'origina sempre a partir d'una contradicció o conflicte social pel qual l'artista se sent interpellada o directament afectada. S'inicien així llargs processos de treball col·laboratiu en els quals l'escolta, la recerca legal, la negociació, la confrontació i també les complicitats i els afectes es converteixen en eines creatives primordials. La seva és una pràctica de vida, des de la qual assumeix riscos legals, físics i emocionals. A FONS ÀUDIO #55 Núria Güell ens parla sobre els processos, converses, recerca i formalització que van acompanyar *Ajuda humanitària* (2008-2013), peça que inicia durant els seus anys d'estada a Cuba i que, des de 2021, forma part de la Col·lecció del MACBA.

01. Sumari

Núria Güell estudia Belles arts a la Universitat de Barcelona, especialitzant-se en escultura (1998-2003). El 2008 marxa a Cuba per a estudiar a la Càtedra de Arte Conducta de Tania Bruguera a l'Havana. Güell ja havia estat a Cuba l'any 2004, cursant les últimes assignatures de la seva carrera a l'Institut Superior de Arte. Per tant, quan hi torna el 2008 ja coneix la realitat social de l'illa, cosa que no significa que arribi a entendre-la en tota la seva complexitat. I és justament en l'encreuament de la necessitat de moure's en aquest context i les seves maneres de fer, d'on sorgeixen peces com a *Acceso a lo denegado* (2008), *Aportación de agentes del orden* (2008-2009) o *Ajuda humanitària* (2008-2013).

A *Ajuda humanitària*, Güell convoca un concurs en el qual s'ofereix com a esposa al noi cubà que li escrigui la carta d'amor més bonica del món. En aquest intercanvi, l'artista es compromet —a través del matrimoni— a aconseguir-li al guanyador els mitjans per a abandonar l'illa de manera legal i adquirir la nacionalitat espanyola a canvi que ell formi part del seu projecte artístic. L'obra, que va durar cinc anys, exposa les injustícies i desigualtats que s'inscriuen en les biografies de tantes persones en l'aplicació de les lleis migratòries cubanes i espanyoles; les dissonàncies del contracte matrimonial com a supòsit d'amor, legalitat i nacionalitat, així com les relacions de poder asimètriques que s'estableixen en nom de l'humanitarisme. La disposició formal de la peça va variant en cada presentació i s'actualitza com la vida mateixa. Per a la mostra del MACBA, *Intenció poètica* (2022-2023), la Núria ha ideat una instal·lació que reproduïx l'estètica d'un menjador d'una hipotètica casa cubana, on també s'inclouen les cartes presentades a concurs, el vídeo que registra els diferents moments de l'obra i altres petjades del procés.

Núria Güell ha continuat reflexionant sobre qüestions d'identitat nacional, lleis migratòries i polítiques postcoloniales en peces com *Fuera de juego* (2009), *Too Much Melanin* (2013), *Análisis sobre el discurso* (2016) o *Apátrida por voluntad propia* (2015-2016). Güell ha treballat també entorn de la situació de l'accés a l'habitatge després de la crisi del 2008. Ha assenyalat els abusos del sistema de presons i policial. Ha investigat qüestions de prostitució, proxenetisme i explotació sexual infantil. Ha intentat hackejar la impunitat dels sistemes financers i bancaris de l'economia global. Ha analitzat les mancances en drets laborals i atenció a les cures, alhora que reflexionava sobre models de maternitats i feminitats. I, de manera transversal en tots els seus projectes, ha dissecat les contradiccions de la pròpia institució artística. Conscient que l'art és el camp des del qual ella opera, Güell converteix la institució-art en el propi medi artístic, tibant els seus límits i sistemes de funcionament per a acabar ocupant-la amb totes aquestes històries, les que normalment no es volen escoltar.

Güell assumeix les contradiccions i llocs incòmodes que sorgeixen en els seus processos de treball i els integra com a part substancial de l'obra. La seva és una pràctica col·laborativa perquè s'activa només en el moment en què l'artista entra en relació amb altres, ja siguin còmplices, col·laboradors —voluntaris o no— o

[Núria Güell, "Ajuda humanitària", 2008-2013 Col·lecció MACBA. Dipòsit de la Generalitat de Catalunya. Col·lecció Nacional d'Art Contemporani]

institucions. Güell tensiona el sistema amb les seves pròpies estratègies, movent-se sempre en els porosos marges de la legalitat, l'alegalitat i la il·legalitat, amb els seus respectius i també porosos codis ètics i morals, que després de cada projecte queden tectònicament afectats.

02. Enllaços relacionats

Núria Güell
www.nuriaguell.com

Núria Güell, "Ajuda humanitària", 2008-2013 Col·lecció MACBA. Dipòsit de la Generalitat de Catalunya. Col·lecció Nacional d'Art Contemporani
<https://www.macba.cat/ca/art-artistes/artistes/guell-nuria/ayuda-humanitaria>

03. Crèdits

Producció: Violeta Ospina. Documentació y guió: Loli Acebal. Entrevista: Loli Acebal, Ricardo Cárdenas, Txé Roimeser i Anna Ramos. Enregistrat amb un micro Beyerdynamic MC 930, una gravadora Tascam DR-100 i editat amb Sound Studio.

04. Llicència

2023. Aquest podcast està llicenciat sota Creative Commons Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 3.0 Espanya (CC BY-NC-ND 3.0).